

Protestantse Gemeente
Edam

Stille week

PK De Swaen
maandag 10 april t/m zaterdag 15 april 2017

Maandag.....	1
Dinsdag.....	8
Woensdag.....	14
Witte Donderdag.....	20
Goede Vrijdag.....	27
Stille Zaterdag.....	37

Teksten en samenstelling: ds. Charlotte Kremer
 Voorgangers: ds. Audrey Lehne (Witte Donderdag),
 ds. Charlotte Kremer (Paaswake)
 en leden van de Kerkenraad

m.m.v. de Nicolaascantorij o.l.v. Els Hermanides (maandag, dinsdag, woensdag)
 en *Psallite* o.l.v. Frans Koning (donderdag)

Organisten: Frans Koning, Jan van Ginkel (Goede Vrijdag)
 en Nico Vriend (Paaswake)

Orde van dienst voor het avondgebed op maandag

Het is stil in de kerk

Aansteken van de kaarsen

Bemoediging:

v: Onze hulp is in de Naam van de Heer

a: die hemel en aarde gemaakt heeft

Lofprijzing:

v: Gezegend zijt Gij, God, koning der wereld,

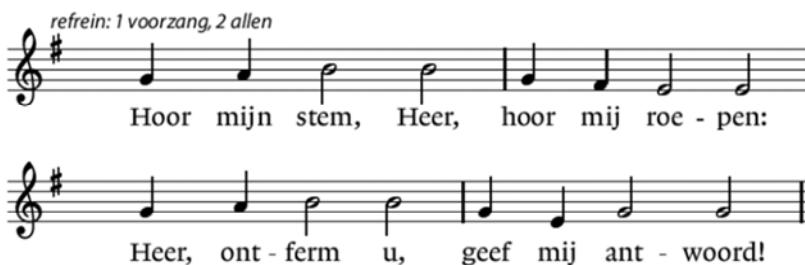
a: wees aanwezig, laat u vinden.

v: U die de vlam in ons hart bewaart,

a: wakker haar aan tot de nacht is gedaan en het duister geleden.

Amen

Openingslied: 'Hoor mijn stem, Heer' (lied 293)

voorzang Mijn hart herhaalt wat Gij mij zegt:
'Zoek dan het licht van mijn ogen!
Zoeken zal ik, Heer,
het licht van uw ogen.
Houd uw gezicht voor mij niet verborgen.

allen refrein

Psalmgebed (gelezen en gezongen): Psalm 27

v: ¹ Van David.

De HEER is mijn licht, mijn behoud, wie zou ik vrezen?

Bij de HEER is mijn leven veilig, voor wie zou ik bang zijn?

² Kwaadwilligen kwamen op mij af om mij levend te verslinden, mijn vijanden belaagden mij, maar zij struikelden, zij vielen.

³ Al trok een leger tegen mij op, mijn hart zou onbevreesd zijn, al woedde er een oorlog tegen mij, nog zou ik mij veilig weten.

a: Psalm 27 vers 2

Eén ding slechts kan ik van den HEER verlangen,
dit ene: dat zijn gunst mij eenmaal geef'

Hem dagelijks te loven met gezangen,
te wonen in zijn huis zolang ik leef!

Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog.

Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog,
aanschouwende hoe schoon en zuiver is
zijn licht, verlichtende de duisternis.

v: ⁵ Hij laat mij schuilen onder zijn dak op de dag van het kwaad,
hij verbergt mij veilig in zijn tent, hij tilt mij hoog op een rots.

⁶ Daarom heft zich mijn hoofd fier boven de vijanden rondom mij,
ik wil offers brengen in zijn tent, hem juichend offers brengen,
ik wil zingen en spelen voor de HEER.

a: Psalm 27 vers 4

Zoals Gij eenmaal mijn geroep verhoorde,
zo spreek weer tot uw knecht en geef hem licht.

Mijn hart zegt stil de liefelijke woorden
die Gij eens zeide: 'Zoek mijn aangezicht'.

Uw aangezicht, ik wil het zoeken, HEER!

Verberg het niet, beproef mij niet te zeer!

Ik hoop geen heil dan Gij voor mij bewaart,
ik smacht naar 't uur dat Gij U openbaart!

v: U bent mij altijd tot hulp geweest, verstoot mij niet, verlaat mij niet,
God, mijn behoud.

¹⁰ Al verlaten mij vader en moeder, de HEER neemt mij liefdevol aan.

¹¹ Wijs mij uw weg, HEER, leid mij op een effen pad, bescherm mij
tegen mijn vijanden,

¹² lever mij niet uit aan mijn belagers. Valse getuigen staan tegen mij
op en dreigen met geweld.

a: Psalm 27 vers 7

O als ik niet met opgeheven hoofde zijn heil
van dag tot dag verwachten mocht!
O als ik van zijn goedheid niet geloofde,
dat Hij te vinden is voor wie Hem zocht!
Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!
Hij is getrouw, de bron van alle goed!
Wacht op den HEER, die u in zwakheid schraagt,
wacht op den HEER en houd u onversaagd.

Evangelielezing: Johannes 12:20-36

Stilte

Lied: 'Alles wat over ons geschreven is' (lied 556),
1 en 3 cantorij, 2 en 4 allen

1 Al - les wat o - ver ons ge - schre - ven is

gaat Gij vol - bren - gen de - ze laat - ste da - gen,

al - le ge - bo - den wor - den thans vol - dra - gen,

al - le be - proe - ving van de wil - der - nis.

2 Gods schepping die voor ons gesloten bleef
ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,
die zoon van David zijt en man van smarte,
koning der Joden die de dood verdreef.

3 Jezus, de haard van uw aanwezigheid
zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken.
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,
Gij hogepriester in der eeuwigheid.

4 Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.

Gedicht

Interludium Cantorij zingt: *Jesu Christe, Gottes Lamm* – Antonio de Cabezon (circa 1500 – 1566)

Gebeden

v: Heer, onze God, tot U heffen wij ons hart.

a: Wij zeggen U dank

v: omdat Gij ons hebt weggerukt uit de macht van de duisternis;

a: omdat Gij ons hebt gebracht in het licht van uw liefde.

v: ...

Elke voorbede wordt afgesloten met:

v: Zo bidden wij samen en zingen:

a: Lied 367B 'Heer, onze Heer, ontferm U over ons.'

Gezamenlijk gebeden Onze Vader

Avondlied: 'De avondwind draagt deze dag' (Lied 252)

1 en 3 cantorij, 2 en 4 allen

2 en tilt die tot waar God hem telt
en van de zwaarte van de wereld
met liefdevolle hand bevrijdt.

3 Wat is een dag – een ademtocht!
Waar blijft het licht en waar het duister?
Een dankgebed, een hart dat zucht –

4 dan valt de nacht – en welbewaard
rust deze dag al in Gods handen,
waarin Hij alle tijden houdt.

Lied: 'Als Gij ons zegent' *Solo Cantorij, antifoon allen*

Solo: Dat wij gezien zijn in uw ogen, en dat in ons uw licht niet dooft.

antifoon:

Dat Gij ons steeds tot leven blijft bewegen,
uw Adem over onze leegte waait –

Antifoon

Geef ons elkaar als onderdak van vrede,
dat wij elkaar steeds lezen bij uw licht –

Antifoon

Op hoop van zegen gaan wij door het donker,
als Gij uw Naam in onze dromen schrijft. –

Antifoon

Zegenbede

v: Over onze harten en over onze huizen

a: de zegen van God.

v: In ons komen en in ons gaan

a: de vrede van God.

v: In ons leven en in ons geloven

a: de liefde van God.

v: Aan ons einde en nieuw begin

a: de zachtmoedigheid van God om ons op te vangen en thuis te brengen.

v: Zegene ons God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest

a: Amen

Wilt u dit boekje achterlaten in de kerk?

Orde van dienst voor het avondgebed op dinsdag

Het is stil in de kerk.

Aansteken van de kaarsen

Bemoediging:

v: Onze hulp is in de Naam van de Heer

a: die hemel en aarde gemaakt heeft

Lofprijzing:

v: Gezegend zijt Gij, God, koning der wereld,

a: wees aanwezig, laat u vinden.

v: U die de vlam in ons hart bewaart,

a: wakker haar aan tot de nacht is gedaan en het duister geleden.

Amen

Openingslied: 'Hoor mijn stem, Heer' (lied 293)

refrein: 1 voorzang, 2 allen

Hoor mijn stem, Heer, hoor mij roe - pen:
Heer, ont - ferm u, geef mij ant - woord!

voorzang Mijn hart herhaalt wat Gij mij zegt:
‘Zoek dan het licht van mijn ogen!’
Zoeken zal ik, Heer,
het licht van uw ogen.
Houd uw gezicht voor mij niet verborgen.

allen refrein

Psalmgebed (gelezen en gezongen): Psalm 71

v: ¹ Bij u, HEER, schuil ik, maak mij nooit te schande,
² red en bevrijd mij, doe mij recht, hoor mij en kom mij te hulp.

a: Psalm 71 vers 2

Wees mij een burcht, waarheen ik vluchten,
waarin ik nacht en dag
mij veilig bergen mag.
Mijn Rots, bij U is niets te duchten,
Gij hebt in al mijn noden
redding en heil geboden.

v: ⁴ Mijn God, bevrijd mij uit de hand van schurken,
uit de greep van wrede onderdrukkers.
⁵ U bent mijn enige hoop, HEER, mijn God,
van jongs af vertrouw ik op u.
⁶ Al vanaf mijn geboorte steun ik op u,
al in de moederschoot was u het die mij droeg,
u wil ik altijd loven.
⁷ Voor velen ben ik een teken,
u bent mijn veilige schuilplaats.
⁸ Heel de dag is mijn mond

vervuld van uw lof en uw luister.

⁹ Verstoot mij niet nu ik oud word,
verlaat mij niet nu mijn kracht bezwijkt.

¹⁰ Mijn vijanden spreken over mij,
ze loeren op mij en spannen samen,

¹¹ ze zeggen: 'God heeft hem verlaten,
jaag hem op, grijp hem, niemand die hem redt.'

¹² God, blijf niet ver van mij,
mijn God, kom mij haastig te hulp,

¹³ laat mijn tegenstanders van schaamte bezwijken,
wie mijn ongeluk zoeken, met schande worden bedekt.

a: Psalm 71 vers 8

Maar ik blijf, Here, op U wachten
en ik gewaag altijd
van uw gerechtigheid.

Uw heil is nooit uit mijn gedachten;
want wat Gij mij kunt schenken
is meer dan ik kan denken.

v: ¹⁵ Mijn mond verhaalt van uw gerechtigheid,
van uw reddende daden, dag aan dag,
hun aantal kan ik niet tellen.

¹⁶ Spreken zal ik over uw macht, HEER, mijn God,
de rechtvaardigheid roemen van u alleen.

¹⁷ God, u onderwees mij van jongs af aan,
en steeds nog vertel ik uw wonderen.

¹⁸ Nu ik oud en grijs ben,
verlaat mij niet, o God,
zodat ik het nageslacht, elk nieuw kind,
kan verhalen van de macht van uw arm.

¹⁹ Uw gerechtigheid rijst hoog op, o God,
u hebt grootse daden verricht.
God, wie is aan u gelijk?

²⁰ U hebt mij doen zien
veel ellende en nood –
laat mij nu herleven,
laat mij herrijzen
uit de diepten van de aarde.

²¹ Verhoog mij in aanzien,

omgeef mij met uw troost.

²² Dan zal ik u loven bij het spel op de harp,
u en uw trouw, mijn God.
Ik zal voor u zingen bij de lier,
Heilige van Israël.

a: Psalm 71 vers 14

Ja, mijn verlost hart zal juichen
en met mijn lippen saam
verheffen 's Heren naam.
Mijn tong zal van uw trouw getuigen,
mijn lied zal hen beschamen
die mijn verderf beramen.

Evangelielezing: Johannes 12:37-50

Stilte

Lied: 'Hij die de blinden weer liet zien' (lied 534) *1 en 3 cantorij, 2 en 4 allen*

2 Hij die de lammen lopen liet
hun dode krachten deed ontvlammen
is zelf de weg tot waar geluk:
ons levenspad, de Zoon van God.

3 Hij die de armen voedsel gaf
met overdaad hen kwam verwarmen
is zelf het brood dat honger stilt:
ons levensbrood, de Zoon van God.

4 Hij die de doven horen deed
hun eigen oren deed geloven
is zelf het woord dat waarheid spreekt:
het levend woord, de Zoon van God.

Gedicht

Interludium Cantorij zingt: *Adoramus* – G. A. Perti (1661 – 1756)

Gebeden

v: Heer, onze God, tot U heffen wij ons hart.

a: Wij zeggen U dank

v: omdat Gij ons hebt weggerukt uit de macht van de duisternis;

a: omdat Gij ons hebt gebracht in het licht van uw liefde.

v: ...

Elke voorbede wordt afgesloten met:

v: Zo bidden wij samen en zingen:

a: Lied 367B 'Heer, onze Heer, ontferm U over ons.'

Gezamenlijk gebeden Onze Vader

Avondlied: 'De maan is opgekomen' (Lied 246B) 1 en 3 cantorij, 2, 5 en 7 allen

1 De maan is opgekomen.
De aarde ligt in dromen.
De nacht is stil en klaar.
De donk're bossen zwijgen
en van de beemden stijgen
de nevels wit en wonderbaar.

2 De wereld die verstilde
en zich in schemer hulde,
wordt inniger vertrouwd
en houdt u zo geborgen,
dat gij verdriet en zorgen
van heel de dag vergeten zoudt.

3 Ziet gij de maan? De schone
wilt zich maar half vertonen,
toch is hij er geheel.
Zo zijn er grote zaken
waar wij geen ernst mee maken:
ons oog ziet enkel maar een deel.

5 Doe ons uw heil aanschouwen,
niet op ons oog vertrouwen,
niet blij zijn met de schijn.
Doe ons de eenvoud vinden,
en, God, voor U als kinderen
op aarde vroom en vrolijk zijn.

7 Laten wij amen zeggen
en ons te slapen leggen.
Kil wordt de avondwind.
God, weer van ons het kwade
en wees in uw genade
met ieder eenzaam mensenkind.

Lied: 'Als Gij ons zegent' *Solo Cantorij, antifoon allen*

Solo: Dat wij gezien zijn in uw ogen, en dat in ons uw licht niet dooft.

antifoon:

Dat Gij ons steeds tot leven blijft bewegen,
uw Adem over onze leegte waait –

Antifoon

Geef ons elkaar als onderdak van vrede,
dat wij elkaar steeds lezen bij uw licht –

Antifoon

Op hoop van zegen gaan wij door het donker,
als Gij uw Naam in onze dromen schrijft. –

Antifoon

Zegenbede

v: Over onze harten en over onze huizen

a: de zegen van God.

v: In ons komen en in ons gaan

a: de vrede van God.

v: In ons leven en in ons geloven

a: de liefde van God.

v: Aan ons einde en nieuw begin

a: de zachtmoedigheid van God om ons op te vangen en thuis te brengen.

v: Zegene ons God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest

a: Amen

Wilt u dit boekje achterlaten in de kerk?

Orde van dienst voor het avondgebed op woensdag

Het is stil in de kerk.

Aansteken van de kaarsen

Bemoediging:

v: Onze hulp is in de Naam van de Heer

a: die hemel en aarde gemaakt heeft

Lofprijzing:

v: Gezegend zijt Gij, God, koning der wereld,

a: wees aanwezig, laat u vinden.

v: U die de vlam in ons hart bewaart,

a: wakker haar aan tot de nacht is gedaan en het duister geleden.

Amen

Openingslied: 'Hoor mijn stem, Heer' (lied 293)

refrein: 1 voorzang, 2 allen

Hoor mijn stem, Heer, hoor mij roe - pen:
Heer, ont - ferm u, geef mij ant - woord!

voorzang Mijn hart herhaalt wat Gij mij zegt:
'Zoek dan het licht van mijn ogen!'
Zoeken zal ik, Heer,
het licht van uw ogen.
Houd uw gezicht voor mij niet verborgen.

allen refrein

Psalmgebed (gelezen en gezongen): Psalm 70

a: Psalm 70 vers 1

Haast U om mij te redden, God!
O HEER, doe uw verlossing dagen.
Maak hen beschaamd die mij belagen.
Drijf met de spotters zelf de spot.
Verlos, o Heer, mij uit de handen
van wie mij naar het leven staan.
Doe Gij het lachen hun vergaan,
dan vluchten zij voor eigen schande.

- v: ¹ Voor de koorleider. Van David, een dringend gebed.
² God, breng mij uitkomst, HEER, kom mij haastig te hulp.
³ Dat beschaamd en vernederd worden wie mij naar het leven staan,
met schande terugwijken wie mijn ongeluk zoeken,
⁴ beschaamd zich omkeren wie de spot met mij drijven.
⁵ Wie bij u hun geluk zoeken zullen lachen en vrolijk zijn,
wie van u hun redding verwachten zullen steeds weer zeggen:
'God is groot!'
⁶ Ik ben arm en zwak, God, kom haastig, u bent mijn helper, mijn
bevrijder, HEER, wacht niet langer.

a: Psalm 70 vers 2

Laat die U zoeken in hun nood
verheugd een vrolijk lied beginnen.
Laat allen die uw heil beminnen
voortdurend zingen: God is groot!
Maar ik ben arm, zie mijn ellende.
Haast U tot mij, bevrijd mij, HEER!
Gij zijt mijn hulp, toef niet te zeer,
maar spoed U om mijn lot te wenden.

Evangelielezing: Johannes 16:5-16

Stilte

Lied: 'De Geest van God waait als een wind' (lied 691)

1 cantorij, 2 en 3 allen

1 De Geest van God waait als een wind
op vleugels van de vrede,
als adem die ons leven doet,
deelt ons een onrust mede
die soms als storm durft op te staan,
geweld en kwaad durft tegen gaan,
een koele bries die zuivert.

2 De Geest van God is als een vuur,
als vlammen felbewogen,
verterend wat aan onrecht leeft,
een gloed vol mededogen.
Een vonk van hoop in onze nacht,
een wenkend licht dat op ons wacht,
een warmte in hart en ogen.

3 In stilte werkt de Geest van God,
stuwt voort met zachte krachten,
een wijze moeder die ons hoedt,
een bron van goede machten.
Zij geeft ons moed om door te gaan,
doet mensen weer elkaar verstaan,
omgeeft ons als een mantel.

Gedicht

Interludium Cantorij zingt: *Die Nacht ist kommen* – Adam Gumpelzhaimer (1559 – 1625)

Gebeden

v: Heer, onze God, tot U heffen wij ons hart.

a: Wij zeggen U dank

v: omdat Gij ons hebt weggerukt uit de macht van de duisternis;

a: omdat Gij ons hebt gebracht in het licht van uw liefde.

v: ...

Elke voorbede wordt afgesloten met:

v: Zo bidden wij samen en zingen:

a: Lied 367B 'Heer, onze Heer, ontferm U over ons.'

Gezamenlijk gebeden Onze Vader

Avondlied: 'Vriendelijk licht, dat heel de dag' (Lied 254)

1 en 3 cantorij, 2, 4 en 5 allen

2 Vriendelijk licht, dat leven schenkt
en het duister hebt verdreven,
geef mij warmte om te leven
als de koude dood mij wenkt.

3 Vriendelijk licht, blijf in mijn hart,
dat uw gloed niet kan ontberen,
nu de nacht gaat wederkeren
en nu al wat leeft verstart.

4 Vriendelijk licht van 't paradijs,
wijs mij waar Gods morgen is en
weer van mij de duisternissen,
als ik uit de nacht herrijs.

5 Vriendelijk licht dat eeuwig brandt,
wil de dood in mij verteren,
licht der zondaars, licht des Heren,
licht van 't eeuwig vaderland.

Lied: 'Als Gij ons zegent' *Solo Cantorij, antifoon allen*

Solo: Dat wij gezien zijn in uw ogen, en dat in ons uw licht niet dooft.

antifoon:

Dat Gij ons steeds tot leven blijft bewegen,
uw Adem over onze leegte waait –

Antifoon

Geef ons elkaar als onderdak van vrede,
dat wij elkaar steeds lezen bij uw licht –

Antifoon

Op hoop van zegen gaan wij door het donker,
als Gij uw Naam in onze dromen schrijft. –

Antifoon

Zegenbede

v: Over onze harten en over onze huizen

a: de zegen van God.

v: In ons komen en in ons gaan

a: de vrede van God.

v: In ons leven en in ons geloven

a: de liefde van God.

v: Aan ons einde en nieuw begin

a: de zachtmoedigheid van God om ons op te vangen en thuis te brengen.

v: Zegene ons God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest

a: Amen

Orde van dienst voor Witte donderdag

Welkom en mededelingen

Lied 67: 'God zij ons gunstig en genadig' 1 en 2

1 God zij ons gunstig en genadig.

Hij schenke ons 't gezegend licht
dat overvloedig en gestadig
straalt van zijn heilig aangezicht:
opdat hier op aarde / elk uw weg aanvaarde
en tot U zich wend',
zo, dat allerwegen / ieder volk de zegen
van uw heil erkent.

2 De volken zullen U belijden,

o God, U loven al tezaam!
De landen zullen zich verblijden
en juichen over uwe naam.
Volken zult Gij rechten, / hun geding beslechten
in gerechtigheid,
volken op deze aarde, / die uw arm vergaarde,
die Gij veilig leidt.

Votum en Groet

V: In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest

A: Amen

V: Onze hulp is in de naam van de Heer

A: die hemel en aarde gemaakt heeft

V: Gebed... Amen

A: De almachtige God schenke ons zijn genade

V: Amen

Kyriegebed

Kyrielied Lied 375 'God zij gezegend! Laat ons dank bewijzen'

1 koor, 2 en 3 allen

1 God zij ge - zegend! Laat ons dank be - wij - zen

Hem die met zijn drank en spij - ze,

ja, met zijn li - chaam ons ver - kwik - ken wil - de,

on - ze dorst en hon - ger stil - de.

Ky - ri - e - le - i - son!

Door uw hei - lig li - chaam, Zoon van God,

ons ge - bo - ren uit Ma - ri - a's schoot,

en uw hei - li - ge bloed

help ons, Heer, en wees ons goed.

Ky - ri - e - le - i - son!

2 Zijn heilig lichaam, in de dood gegeven,
is het brood waardoor wij leven.
Geen groter gave kon Hij aan ons schenken, –
laat ons daarom Hem gedenken!
Kyrieleison!
Heer, die ons zo grote wonderen doet,
niets dan liefde dwong U, dat Ge uw bloed
in de dood voor ons gaf, –
zo lost Ge onze schulden af.
Kyrieleison!

3 God geve ons allen zijn genade en zegen,
dat wij wandelen op zijn wegen,
broederlijk één in liefde en in trouwe,
dat de spijs ons niet berouwe.
Kyrieleison!
Heer, uw Geest zij met ons voor altijd;
leer ons rechte mate en matigheid,
dat uw volk eensgezind
vrede zoekt en vrede vindt.
Kyrieleison!

Collectagebed

Eerste Schriftlezing 2 Timoteüs 4: 11-16

Lied 969 'In Christus is noch West noch oost'
1 en 4 allen, 2 en 3 koor

1 In Christus is noch west noch oost
in Hem noch zuid noch noord,
één wordt de mensheid door zijn troost,
de wereld door zijn woord.	3 Geliefden, sluit u dan aaneen,
vanwaar en wie ge ook zijt;
als kinderen om uw Vader heen
en Christus toegewijd.
2 Tot ieder hart, dat Hem behoort,
met Hem gemeenschap vindt.
De dienst aan Hem is 't gouden koord
dat allen samen bindt.	4 Laat zuid en noord nu zijn verblijd,
Hem prijzen west en oost.
Aan Christus hoort de wereld wijd,
in Hem is zij vertroost.

Evangelielezing Johannes 15: 12-17

Lied 838: 'O grote God die liefde zijt' 1 en 4

1 O gro-te God die lief-de zijt,
o Va-der van ons le-ven,
ver-vul ons hart, dat wij al-tijd
ons aan uw lief-de ge-ven.
Laat ons het zout der aar-de zijn,
het licht der we-reld, klaar en rein.
Laat ons uw woord be-wa-ren,
uw waar-heid o-pen-ba-ren.

4 Wij danken U, o liefde groot,
dat Christus is gekomen.
Wij hebben in zijn stervensnood
uw diepste woord vernomen.
Nog klinkt dat woord; het spreekt met macht
en het wordt overal volbracht
waar liefde wordt gegeven,
wij uit uw liefde leven.

Overdenking

Koor: *Ave verum* (Edward Elgar, 1857-1934)

Collectes

Lied 547: 'Met de boom des levens' 1 en 3 koor, 2 en 4 allen

1 Met de boom des le-vens we-gend op zijn rug
droeg de He-re Je-zus Go-de goe-de vrucht.
refrein:
Ky-ri-e e-lei-son, wees met ons be-gaan,
doe ons weer ver-rij-zen uit de dood van-daan.

2 Laten wij dan bidden in dit aardse dal, dat de lieve vrede ons bewaren zal, <i>refrein</i>	3 want de aarde vraagt ons om het zaad des doods, maar de hemel draagt ons op de adem Gods. <i>refrein</i>	4 Laten wij God loven, leven van het licht, onze val te boven in een evenwicht, <i>refrein</i>
--	--	--

Gezongen Geloofsbelijdenis Lied 340 B 'Ik geloof in God de vader'

Ik geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper des hemels en der aarde. En in Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Heer, die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria, die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle, ten derde dage wederom opgestaan van de doden, opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods, des almachtigen Vaders, vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden. Ik geloof in de Heilige Geest. Ik geloof één heilige, algemene, christelijke kerk, de gemeenschap der heiligen, vergeving der zonden, wederopstanding des vleses en een eeuwig leven. Amen.

Praefatie

V: Vrede zij met u

A: en met uwen geest

V: verheft uw harten

A: wij hebben ze bij de Heer

V: Laat ons dankzeggen de Heer, onze God

A: Het is waardig en recht

V: **Lofprijzing**

Lied 985 'Heilig, heilig, heilig, hemelhoog verheven'

1 Heilig, heilig, heilig, hemelhoog verheven
boven ons mensen: de naam van God de Heer!
Heilig, heilig, heilig, Schepper van de wereld,
mensen beneden zingen U ter eer!

2 Heilig, heilig, heilig, maker van de sterren,
zonnen en manen en heel het firmament!
Heilig, heilig, heilig, mateloze ruimte,
machten en krachten, maak zijn naam bekend!

3 Heilig, heilig, heilig, bron van alle leven,
bloemen en bomen en al wat adem heeft!
Heilig, heilig, heilig, Vader van ons allen,
eerste en laatste, U dankt al wat leeft!

Avondmaalsgebed en Onze Vader

Inzettingswoorden Lied 413 'Grote God wij loven u' 3

3 Heer, ontferm u over ons,
open uwe vaderarmen,
stort uw zegen over ons,
neem ons op in uw erbarmen.
Eeuwig blijft uw trouw bestaan –
laat ons niet verloren gaan.

Viering van de tafelgemeenschap *Psallite* zingt "Het Lied van het Hemels brood" (W. Vogel/S. de Vries)

Dankgebed en Slotlied Lied 247 'Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt' 1, 2 en 3

- 1 Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt.
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt.
Andere helpers, Heer, ontvallen mij.
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij.
- 2 Wees bij mij, nu de dag ten einde spoedt.
Alles verdoft wat glans bezat en gloed.
Alles vervalt in 't wisselend getij,
maar Gij die eeuwig zijt, blijf mij nabij.
- 3 U heb ik nodig, uw genade is
mijn enig licht in nacht en duisternis.
Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij?
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.

Zegen

Wilt u dit boekje achterlaten in de kerk?

Orde van dienst voor Goede vrijdag

We gedenken het lijden en sterven van de Heer.

Het is stil in de kerk.

Openingsgebed

Schriftlezing: Hosea 6: 1-6

Lied: 'Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft' (Lied 537)

1 Zo spreekt de Heer die ons ge - scha-pen heeft:
wat durft dat volk Mij nog te vra-gen.
Dat volk dat vast, maar toch in twee-dracht leeft,
wat durft dat volk Mij nog te vra-gen.
Die in zak en as ge - ze - ten
twis-tend mijn ge-bod ver - ge - ten,
denkt gij, dat ik om dat vas-ten geef?
Mijn volk, wat durft gij Mij te vra-gen.

- 2 Zo spreekt de God die alles weet en ziet:
Ik durf uw vasten niet vertrouwen.
Als gij de zwervers niet uw woning biedt
durf Ik uw vasten niet vertrouwen.
Schenk uw brood aan de geboeiden
schenk uw troost aan de vermoeiden.
Anders hoor Ik naar uw smeken niet,
en durf uw vasten niet vertrouwen.
- 3 En Jezus sprak: bemin uw vijand ook;
Heer God, wij staan voor U verlegen.
Vergeef het kwaad, zo doet mijn Vader ook;
Heer God, wij staan voor U verlegen.
Want gij zijt ook zelf geschonden
door een menigte van zonden,
en mijn Vader, Hij vergeeft u ook.
Heer God, wij staan voor U verlegen.

Lezing van het lijdensverhaal naar Johannes

Johannes 18: 1-14

¹ Nadat Jezus dit alles gezegd had, ging hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidronbeek. Daar liep hij een olijfgaard in, met zijn leerlingen. ² Judas, zijn verrader, kende deze plek ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen. ³ Judas ging ernaartoe, samen met een cohort soldaten en dienaren van de hogepriesters en de farizeeën. Ze waren gewapend en droegen fakkels en lantaarns. ⁴ Jezus wist precies wat er met hem zou gebeuren. Hij liep naar hen toe en vroeg: 'Wie zoeken jullie?' ⁵ Ze antwoordden: 'Jezus uit Nazaret.' 'Ik ben het,' zei Jezus, terwijl Judas, zijn verrader, erbij stond. ⁶ Toen hij zei: 'Ik ben het,' deinsden ze achteruit en vielen op de grond. ⁷ Weer vroeg Jezus: 'Wie zoeken jullie?' en weer zeiden ze: 'Jezus uit Nazaret.' ⁸ 'Ik heb jullie al gezegd: "Ik ben het,"' zei Jezus. 'Als jullie mij zoeken, laat deze mensen dan gaan.' ⁹ Zo gingen de woorden in vervulling die hij gesproken had: 'Geen van hen die u mij gegeven hebt, heb ik verloren laten gaan.' ¹⁰ Daarop trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had, haalde uit naar de slaaf van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af; Malchus heette die slaaf. ¹¹ Maar Jezus zei tegen Petrus: 'Steek je zwaard in de schede. Zou ik de beker die de Vader mij gegeven heeft niet drinken?'

¹² De soldaten met hun tribuun en de Joodse gerechtsdienaars grepen Jezus en boeiden hem. ¹³ Ze brachten hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester ¹⁴ en hij was het die de Joden had voorgehouden: 'Het is goed dat één man sterft voor het hele volk.'

Lied: 'Alles wat over ons geschreven is' (Lied 556) vers 1, 2 en 3

2 Gods schepping die voor ons gesloten bleef
ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,
die zoon van David zijt en man van smarte,
koning der Joden die de dood verdreef.

3 Jezus, de haard van uw aanwezigheid
zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken.
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,
Gij hogepriester in der eeuwigheid.

Johannes 18: 15-27

¹⁵ Simon Petrus liep met een andere leerling achter Jezus aan. Deze andere leerling kende de hogepriester en ging met Jezus het paleis van de hogepriester in, ¹⁶ maar Petrus bleef buiten bij de poort staan. Daarop kwam de andere leerling, de kennis van de hogepriester, weer naar buiten; hij sprak met de portierster en nam Petrus mee naar binnen. ¹⁷ Het meisje sprak Petrus aan: 'Ben jij soms ook een leerling van die man?' 'Nee, ik niet,' zei hij. ¹⁸ De slaven en de gerechtsdienaars stonden zich te warmen bij een vuur dat ze

hadden aangelegd omdat het koud was; ook Petrus ging zich erbij staan warmen. ¹⁹ De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en over zijn leer. ²⁰ Jezus zei: 'Ik heb in het openbaar tot de wereld gesproken. Ik heb steeds onderricht gegeven op plaatsen waar de Joden bij elkaar komen, in synagogen en in de tempel, en nooit heb ik iets in het geheim gezegd. ²¹ Waarom ondervraagt u mij? Vraag het toch aan de mensen die mij gehoord hebben, zij weten wat ik gezegd heb.' ²² Toen Jezus dat zei gaf een van de dienaren die erbij stonden, hem een klap in het gezicht: 'Is dat een manier om de hogepriester te antwoorden?' ²³ Jezus zei: 'Als ik iets verkeerd gezegd heb, zeg dan wat er verkeerd was, maar als het juist is wat ik heb gezegd, waarom slaat u me dan?' ²⁴ Daarna stuurde Annas hem geboeid naar Kajafas, de hogepriester. ²⁵ Simon Petrus stond zich intussen nog steeds te warmen. 'Ben jij soms ook een leerling van hem?' vroegen ze. 'Nee,' ontkende Petrus, 'ik niet.' ²⁶ Maar een van de slaven van de hogepriester, een familielid van de man van wie Petrus het oor had afgeslagen, zei: 'Maar ik heb toch gezien dat je bij hem was in de olijfgaard?' ²⁷ Weer ontkende Petrus, en meteen kraaide er een haan.

Lied: 'O liefde die verborgen zijt' (Lied 561) vers 1 en 2

2 Hoe acht'loos in ons midden wordt
het kostbaar mensenbloed gestort
en in het onbarmhartig licht
het kruis des Heren opgericht.

Johannes 18: 28 – 19:1

²⁸ Jezus werd van Kajafas naar het pretorium gebracht. Het was nog vroeg in de morgen. Zelf gingen ze niet naar binnen, om zich niet te verontreinigen voor het pesachmaal. ²⁹ Daarom kwam Pilatus naar buiten en vroeg: 'Waarvan beschuldigt u deze man?' ³⁰ Ze antwoordden: 'Als hij geen misdadiger was, zouden we hem niet aan u uitgeleverd hebben.' ³¹ Pilatus zei: 'Neem hem dan mee, en veroordeel hem volgens uw eigen wet.' Maar de Joden wierpen tegen: 'Wij hebben het recht niet om iemand ter dood te brengen.' ³² Zo ging de uitspraak van Jezus in vervulling waarin hij aanduidde welke dood hij sterven zou. ³³ Nu ging Pilatus het pretorium weer in. Hij liet Jezus bij zich komen en vroeg hem: 'Bent u de koning van de Joden?' ³⁴ Jezus antwoordde: 'Vraagt u dit uit uzelf of hebben anderen dit over mij gezegd?' ³⁵ 'Ik ben toch geen Jood,' antwoordde Pilatus. 'Uw volk en uw hogepriesters hebben u aan mij uitgeleverd – wat hebt u gedaan?' ³⁶ Jezus antwoordde: 'Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn koninkrijk is niet van hier.' ³⁷ Pilatus zei: 'U bent dus koning?' 'U zegt dat ik koning ben,' zei Jezus. 'Ik ben geboren en naar de wereld gekomen om van de waarheid te getuigen, en ieder die de waarheid is toegedaan, luistert naar wat ik zeg.' ³⁸ Hierop zei Pilatus: 'Maar wat is waarheid?'

Na deze woorden ging hij weer naar de Joden buiten. 'Ik heb geen schuld in hem gevonden,' zei hij. ³⁹ 'Maar het is bij u gebruikelijk dat ik met Pesach iemand vrijlaat – wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?' ⁴⁰ Toen begon iedereen te schreeuwen: 'Hem niet, maar Barabbas!' Barabbas was een misdadiger. ^{19:1} Toen liet Pilatus Jezus geselen.

Lied: 'O liefde die verborgen zijt' (Lied 561) vers 3, 4 en 5

3 De minsten van de mensen zijn
daar uitgestrekt in angst en pijn.
Tot aan het eind der wereld lijdt
Christus in hun verlatenheid.

4 O Liefde uit de eeuwigheid
die met ons mens geworden zijt,
wij bidden, laat ons niet alleen
in al het duister om ons heen,

5 opdat ook wij o Heer U niet
verlaten in uw diep verdriet
maar bij U zijn in al de pijn
waarmee de mensen mensen zijn.

Johannes 19, 2-16

² De soldaten vlochten een kroon van doorn takken, zetten die op zijn hoofd en deden hem een purperen mantel aan. ³ Ze liepen naar hem toe en zeiden: 'Leve de koning van de Joden!', en ze sloegen hem in het gezicht. ⁴ Pilatus liep weer naar buiten en zei: 'Ik zal hem hier buiten aan u tonen om u duidelijk te maken dat ik geen enkel bewijs van zijn schuld heb gevonden.' ⁵ Daarop kwam Jezus naar buiten, met de doornenkroon op en de purperen mantel aan. 'Hier is hij, de mens,' zei Pilatus. ⁶ Maar toen de hogepriesters en de gerechtsdienaars hem zagen begonnen ze te schreeuwen: 'Kruisig hem, kruisig hem!' Toen zei Pilatus: 'Neem hem dan maar mee en kruisig hem zelf, want ik zie niet waaraan hij schuldig is.' ⁷ De Joden zeiden: 'Wij hebben een wet die zegt dat hij moet sterven, omdat hij zich de Zoon van God heeft genoemd.' ⁸ Toen Pilatus dat hoorde werd hij erg bang. ⁹ Hij ging het pretorium weer in en vroeg aan Jezus: 'Waar komt u vandaan?' Maar Jezus gaf geen antwoord. ¹⁰ 'Waarom zegt u niets tegen mij?' vroeg Pilatus. 'Weet u dan niet dat ik de macht heb om u vrij te laten of u te kruisigen?' ¹¹ Jezus antwoordde: 'De enige macht die u over mij hebt, is u van boven gegeven. Daarom draagt degene die mij aan u uitgeleverd heeft de meeste schuld.' ¹² Vanaf dat moment wilde Pilatus hem vrijlaten. Maar de Joden riepen: 'Als u die man vrijlaat bent u geen vriend van de keizer, want iedereen die zichzelf tot koning uitroept pleegt verzet tegen de keizer.' ¹³ Pilatus hoorde dat, liet Jezus naar buiten brengen en nam plaats op de rechterstoel op het zogeheten Mozaïekterras, in het Hebreeuws Gabbata. ¹⁴ Het was rond het middaguur op de voorbereidingsdag van Pesach. Pilatus zei tegen de Joden: 'Hier is hij, uw koning.' ¹⁵ Meteen schreeuwden ze: 'Weg met hem, weg met hem, aan het kruis met hem!' Pilatus vroeg: 'Moet ik uw koning kruisigen?' Maar de hogepriesters antwoordden: 'Wij hebben geen andere koning dan de keizer!' ¹⁶ Toen droeg Pilatus hem aan hen over om hem te laten kruisigen. Zij voerden Jezus weg;

Zingen: 'O Hoofd, vol bloed en wonden' (Lied 576B) vers 1, 2 en 4

1 O hoofd vol bloed en won-den,
 be - dekt met smaad en hoon,
 o hoofd zo wreed ge - schon-den,
 uw kroon een door-nen - kroon,
 o hoofd eens schoon en heer - lijk
 en stra-lend als de dag,
 hoe lijdt Gij nu zo deer - lijk!
 Ik groet U vol ont - zag.

2 O hoofd zo hoog verheven,
 o goddelijk gelaat,
 waar werelden voor beven,
 hoe bitter is uw smaad!
 Gij, eens in 't licht gedragen,
 door engelen omstuwd,
 wie heeft U zo geslagen
 gelasterd en gespuwd?

4 Houdt Gij mij in uw hoede,
 Gij die uw schapen telt,
 o bron van al het goede,
 waaruit mijn leven welt.
 Gij die mijn ziel wilt laven
 met liefelijke spijs,
 Gij overstelpt met gaven
 tot in het paradijs.

Johannes 19: 17 -30

¹⁷ hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota. ¹⁸ Daar kruisigden ze hem, met twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden. ¹⁹ Pilatus had een inscriptie laten maken die op het kruis bevestigd werd. Er stond op 'Jezus uit Nazaret, koning van de Joden'. ²⁰ Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks, en omdat de plek waar Jezus gekruisigd werd dicht bij de stad lag, werd deze inscriptie door veel Joden gelezen. ²¹ De hogepriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus: 'U moet niet "koning van de Joden" schrijven, maar "Deze man heeft beweerd: Ik ben de koning van de Joden".' ²² 'Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven,' was het antwoord van Pilatus. ²³ Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden. ²⁴ Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.' Zo ging in vervulling wat de Schrift zegt: 'Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.' Dat is wat de soldaten deden. ²⁵ Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder met haar zusster, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria uit Magdala. ²⁶ Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder: 'Dat is uw zoon,' ²⁷ en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder.' Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis. ²⁸ Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei hij: 'Ik heb dorst.' ²⁹ Er stond daar een vat zure wijn; ze staken er een majoraantak met een spons in en brachten die naar zijn mond. ³⁰ Nadat Jezus ervan gedronken had zei hij: 'Het is volbracht.' Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Moment van stilte

De Paaskaars wordt gedoofd

Johannes 19: 31-42

³¹ Het was voorbereidingsdag, en de Joden wilden voorkomen dat de lichamen op sabbat, en nog wel een bijzondere sabbat, aan het kruis zouden blijven hangen. Daarom vroegen ze Pilatus of de benen van de gekruisigden gebroken mochten worden en of ze de lichamen mochten meenemen. ³² Toen braken de soldaten de benen van de eerste die tegelijk met Jezus gekruisigd was, en ook die van de ander. ³³ Vervolgens kwamen ze bij Jezus, maar ze

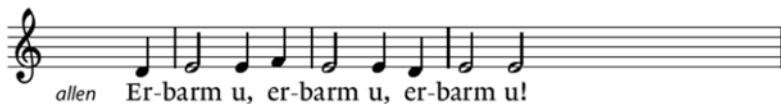
zagen dat hij al gestorven was. Daarom braken ze zijn benen niet. ³⁴ Maar een van de soldaten stak een lans in zijn zij en meteen vloede er bloed en water uit. ³⁵ Hiervan getuigt iemand die het zelf heeft gezien, en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en wil dat ook u gelooft. ³⁶ Zo ging de Schrift in vervulling: 'Geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden.' ³⁷ Een andere schrifttekst zegt: 'Zij zullen hun blik richten op hem die ze hebben doorstoken.'

³⁸ Na deze gebeurtenissen vroeg Josef uit Arimatea – die uit vrees voor de Joden in het geheim een leerling van Jezus was – aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mocht meenemen. Pilatus gaf toestemming en Josef nam het lichaam mee. ³⁹ Nikodemus, die destijds 's nachts naar Jezus toe gegaan was, kwam ook; hij had een mengsel van mirre en aloë bij zich, wel honderd litra. ⁴⁰ Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis. ⁴¹ Dicht bij de plaats waar Jezus gekruisigd was lag een olijfgaard, en daar was een nieuw graf, waarin nog nooit iemand begraven was. ⁴² Omdat het voor de Joden voorbereidingsdag was en dat graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

Orgelspel

Impropria (Beklag van God)

- v: Mijn volk wat heb ik jou gedaan en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik heb jou bevrijd uit harde handen en je gered uit de macht van tirannen. Maar jij bent zelf onderdrukker geworden en maakt de minste der mensen tot slaven.
- v: Mijn volk wat heb ik jou gedaan en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik ben met jou mee door de tijden gegaan en wees je de weg van het recht. Maar jij bent voor de verleiding bezweken en koos voor het recht van de sterkste.
- a: (refrein uit lied 585) 'Erbarm u, erbarm u, erbarm u!'

- v: Mijn volk wat heb ik jou gedaan en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik heb jou als mijn wijngaard verzorgd, wat had ik nog meer moeten doen? Maar wrang zijn de vruchten geworden, zuur is de wijn van het verstoorde feest.

v: Mijn volk wat heb ik jou gedaan en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik heb de demonen verdreven en gaf deze wereld in vrijheid aan jou.
Maar jij hebt hele volkeren gegeseld, offerde hen aan de geest van het
gewin.

a: (refrein uit lied 585) 'Erbarm u, erbarm u, erbarm u!'

v: Mijn volk wat heb ik jou gedaan en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik schiep oceanen en vijf continenten om bruggen van vrede te bouwen.
Maar jij hebt de aarde grondig verdeeld in mijn en dijn, in meer en
minder.

v: Mijn volk wat heb ik jou gedaan en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik vertrouwde jou de luchten toe, kolommen van wolken en licht.
Maar jij hebt de lucht onveilig gemaakt en jij verzoon een dodelijk licht.

a: (refrein uit lied 585) 'Erbarm u, erbarm u, erbarm u!'

v: Mijn volk wat heb ik jou gedaan en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik strooide het koren over de velden en maakte de bodem vruchtbaar
voor velen. Maar jij hebt het voedsel in wapens verkeerd en weigert het
brood te breken en te delen.

v: Mijn volk wat heb ik jou gedaan en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik schonk jou het water, opende bronnen en stromen van water voor al
wat beweegt. Maar jij hebt de zeeën bezoedeld en rivieren vervuild tot
riolen.

a: (refrein uit lied 585) 'Erbarm u, erbarm u, erbarm u!'

v: Mijn volk wat heb ik jou gedaan en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik heb wie jou kwelden geslagen, gehoord je geroep en gezien je ellende.
Maar jij hebt je ogen en oren gesloten voor allen die zwerven en
zoeken naar rust.

v: Mijn volk wat heb ik jou gedaan en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik heb jou geroepen, benoemd tot gemeente van het weerloze lam onder
de mensen. Maar jij, jij hebt in mijn Naam het buskruit uitgevonden
en erger.

Waarom heb jij Christus opnieuw gekruisigd?
Mijn volk, antwoord Mij!

a: (refrein uit lied 585) 'Erbarm u, erbarm u, erbarm u!'

(uit: 'Een verschil van dag en nacht' van Niek Schuman)

Voorbeden

Zingen: 'Nu valt de nacht' (Lied 590)

1 Nu valt de nacht.
Het is volbracht:
de Heer heeft heel zijn leven
voor het menselijk geslacht
in Gods hand gegeven.	2 De wereld gaf
Hem slechts een graf,
zijn wonen was Hem zwerven;
al zijn onschuld werd Hem straf
en zijn leven sterven.
3 Hoe slaapt Gij nu,
die men zo ruw
aan 't kruishout heeft gehangen.
Starre rotsen houden U,
rots des heils, gevangen.	

Slotgebed

*Deze viering sluiten we niet af, maar vervolgen we morgen – Paaszaterdag - om **19.30 uur** in de Swaen. De Paaskaars wordt de kerk uit gedragen. U kunt vanavond nog even in de kerk blijven om te waken en te bidden. We verlaten de kerk in stilte.*

Wilt u dit boekje achterlaten in de kerk?

Orde van dienst voor Stille zaterdag

De kerk richt zich van oudsher in de avond al op de nieuwe dag. Vanavond vieren we de opstanding van onze Heer met het licht van de nieuwe Paaskaars. We gedenken gezamenlijk onze doop, en lezen uit de geschiedenis van God met mensen zeven verhalen van opstaan en verdergaan. We komen in stilte samen in de kerk.

Ontsteken van het licht

De Paaskaars wordt aangestoken.

We delen het licht *(allen gaan staan)*

v: Licht van Christus

a: Heer, wij danken U

Het licht van de Paaskaars wordt aan elkaar doorgegeven

Lied: 'Zoekend naar licht' (Lied 1005) vers 1, 2 en 5

1 Zoe - kend naar licht hier in het dui - ter,
zoe - ken wij U, waar - heid en kracht.
Maak ons uw volk, hei - lig, vol luis - ter,
schijn in de don - kere nacht._____

refrein:
Chris - tus, ons licht,
schijn door ons heen, schijn door het dui - ter.
Chris - tus, ons licht,

2 Zoekend naar rust zijn wij vol zorgen
zoekend naar hoop, troost in uw woord.
Spreek door ons heen tot de verdrukten,
zo wordt uw stem gehoord.
refrein

5 Met zoveel gaven aan ons gegeven,
voor zoveel leed, zoveel gemis.
Maak ons uw dienaars, leer ons te delen,
totdat uw rijk hier is.
refrein

Groet

v: Genade, barmhartigheid en vrede zij u
van God de Vader, en van Jezus Christus, onze Heer.

a: amen

Bemoediging

v: Onze hulp is in de naam van de Heer

a: Die hemel en aarde gemaakt heeft

Gebed van toenadering

v: Eeuwige, onze God, wij die U nooit hebben gezien, –

a: zie ons hier staan.

v: Wij die van U hebben gehoord, –

a: hoor Gij ons aan.

v: Uw Naam is dat Gij mensen helpt, –

a: wees onze hulp,

v: en dat Gij alles hebt gemaakt, –

a: maak alles nieuw,

v: en dat Gij ons bij name kent, –

a: leer ons U kennen,

v: die Bron van leven wordt genoemd, –

a: doe ons weer leven,

v: die hebt gezegd: Ik zal er zijn, –

a: wees hier aanwezig.

Amen.

Lied: ‘Zo vriendelijk en veilig als het licht’ (Lied 221)

- 1 Zo vriendelijk en veilig als het licht
zo als een mantel om mij heen geslagen
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht
ik roep zijn naam, bestorm hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

- 2 Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.
- 3 Spreekt Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt, en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Weest Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Liturgie van de lezingen

Op deze avond horen we in zeven lezingen van de heilsgeschiedenis van God met zijn mensen. Als u wilt kunnen de kaarsjes blijven branden tijdens de lezingen, tot aan de doopgedachtenis.

Eerste schriftlezing: De schepping (Genesis 1: 1-5)

Lied: ‘God heeft het eerste woord’ (Lied 513)

1 God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne,
het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.	3 God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden,
in heel zijn rijk gehoord.
2 God heeft het eerste woord.
Voor wij ter wereld kwamen,
riep Hij ons reeds bij name,
zijn roep wordt nog gehoord.	4 God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde,
oorsprong en doel en zin.

Gebed

Tweede schriftlezing: Noach en het verbond (Genesis 9:1-17)

Lied: ‘Hoort hoe God met mensen omgaat’

Tekst: H. Jongerius Muziek: trad. Engels

Hoort hoe God met mensen omgaat
hoe Hij Noach uitzicht bood
die Hij redde uit het water,
uit het duister van de dood.

Gebed

Derde schriftlezing: De doortocht (Exodus 14:19-31)

Lied: 'Zingt ten hemel toe' (645) vers 1 en 5

<p>1 Zingt ten hemel toe,
juicht en jubelt Gode,
want Hij wordt niet moe
voor ons uit te gaan
als een vuur vooraan
levenden en doden!</p> | <p>5 Pasen is de dag,
dat de dove lippen
van het stomme graf
Hem, het woord van God,
uit de zwarte dood
in het leven riepen.</p> |
|---|--|

Gebed

Vierde schriftlezing: Een nieuw hart en een nieuwe geest
(Ezechiël 36:23-28)

Lied: 'De Heer heeft mij gezien en onverwacht' (*melodie lied 942*)
(t. H. Oosterhuis/m. B. Huijbers)

1 De Heer heeft mij gezien en onverwacht
ben ik opnieuw geboren en getogen.
Hij heeft mijn licht ontstoken in de nacht,
gaf mij een levend hart en nieuwe ogen.
Zo komt Hij steeds met stille overmacht
en zo neemt Hij voor lief mijn onvermogen.

3 Gij geeft het uw beminden in de slaap,
Gij zaait uw naam in onze diepste dromen.
Gij hebt ons zelf ontvankelijk gemaakt
zoals de regen neerdaalt in de bomen,
zoals de wind, wie weet waarheen hij gaat,
zo zult Gij uw beminden overkomen.

Gebed

Vijfde schriftlezing: Jeruzalem zal juichen (Sefanja 3:12-20)

Lied: 'Jerusalaim'

1. Ik was ver-heugd toen ik het hoor-de, wij
2. Trek uit op al - le vreem de we - gen, breng
3. Er is een we - reld zon - der gren-zen, zo

gaan op weg naar Hem, nu staan wij al - len voor uw
vre - de o - ver - al, de Heer, Hij ge ve U zijn
groot als het heel - al, er is een toe-komst voor de

poor - ten, o, stad Je - ru - za - lem.
ze - gen, Hij die eens ko - men zal.
men - sen, zeg hen dit o - ver - al.

Je - ru - sa - la - im, stad van God, wees voor de men-sen een veil-ig
huis. Je - ru - sa - la - im, stad van vre-de, breng ons weer thuis.

Gebed

Zesde schriftlezing: Herstel van Jeruzalem (Jesaja 4:2-6)

Lied: 'Om Sions wil zwijg ik niet stil' (176) vers 1 en 2

1 Om Si-ons wil zwijg ik niet stil,
maar zal het heil des He-ren,
Je-ru-za-lem, met lui-de stem
lof-zin-gend pro-fe-te-ren;
tot-dat uw leed ge-wro-ken is,
tot-dat uw licht ont-sto-ken is,
tot-dat gij straalt in e-re.

2 Uw luister gaat als dageraad
voor alle volken blinken.
Gij draagt voortaan een nieuwe naam
die God u toe zal denken.
O kroonjuweel, o donkere gloed,
o kleinood Gods dat flonkeren moet
met glans die Hij zal schenken.

Gebed

Zevende schriftlezing: Bekering van Nineve (Jona 3:1-10)

Hoort hoe God met mensen omgaat (Tekst: H. Jongerius Muziek: trad. Engels)

Hoort hoe God met mensen omgaat,
hoe Hij zijn belofte houdt,
die de mens van den beginne
adem geeft en gaande houdt.

Hoort hoe God met mensen omgaat
hoe Hij Jona moed insprak
die de mensen moest bekeren
tot vertrouwen in de Naam.

Gebed

Doopgedachtenis

Lied: 'In U zijn wij begrepen' (351)

1 In U zijn wij be - gre - pen,
in U zijn wij ge-doopt.
Uw dood werd ons ten te - ken,
uw le - ven on - ze hoop.
Nu we - ten wij voor-goed:
Gij zult ons nooit be - ge - ven,
uw li - chaam is ons le - ven,
uw of - fer is ons bloed.

2 Wij zijn in U begraven,
wij staan met U rechtop.
Wij zijn niet langer slaven,
maar kinderen van God.
Een wereld zijn wij oud,
maar nieuw als deze morgen,
geboren ongeborgen,
verloren tot behoud.

3 De dood van één voor allen
werd vruchtbaar in de tijd,
het zaaizaad is gevallen,
het loopt op oogsten uit.
De zondvloed is voorbij,
ziedaar de nieuwe oever,
een duif koert in het lover,
dit is de overzij.

Het water wordt in het doopvont gegoten

v: We willen U danken, Ene en Eeuwige God,
omdat U zich met ons verbonden hebt op leven en dood.
U hebt de aarde geroepen uit het water van de oervloed.
U hebt met uw schepping een nieuw begin gemaakt
door Noach en de zijnen te redden uit het water.
In het water van de Jordaan ontving uw Zoon de doop van Johannes.
U hebt Hem opgewekt uit de doden,
als eerstgeborene van uw toekomst.
Zegen dit water, God, en laat het ons een teken zijn
dat U ook in deze tijd uw mensen roept van heinde en ver,
levend door zijn Geest op weg naar het land van belofte,
uw rijk van gerechtigheid en vrede.

a: Amen

De Paaskaars wordt in het doopwater gedompeld als symbool van het vertrouwen dat al wie met Christus wordt begraven in de dood, mag delen in Zijn verrijzenis.

Onderwijzing over de doop (Romeinen 6:3-6)

Hernieuwing van de doopbelofte *(We gaan staan)*

v. Wilt u de Heer uw God dienen en naar Zijn stem alleen horen?

a: Ja, dat wil ik

v: Wilt u zich verzetten tegen alle machten
die als goden over ons willen heersen?

a: Ja, dat wil ik

v: Wilt u ieder slavenjuk afwerpen
en leven in de vrijheid van Gods kinderen?

a: Ja, dat wil ik

Apostolische geloofsbelijdenis (gezongen, lied 340B)

Ik geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper des hemels en der aarde. En in Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Heer, die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria, die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle, ten derde dage wederom opgestaan van de doden, opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods, des almachtigen Vaders, vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden. Ik geloof in de Heilige Geest. Ik geloof één heilige, algemene, christelijke kerk, de gemeenschap der heiligen, vergeving der zonden, wederopstanding des vleses en een eeuwig leven. Amen.

Allen die gedoopt zijn, kunnen naar voren komen om hun doop te gedenken. U kunt een ogenblik stil blijven staan bij het doopvont. Ook kunt u met uw rechterhand uw voorhoofd met het doopwater aanraken, ter gedachtenis aan uw doop.

Gebed

Lied: 'De Geest des Heren heeft een nieuw begin gemaakt' (686)

1 De Geest des He-ren heeft
een nieuw be-gin ge-maakt,
in al wat groeit en leeft
zijn a - dem uit-ge - zaaid.
De Geest van God be - zielt

2 Wij zijn in Hem gedoopt
 Hij zalft ons met zijn vuur.
 Hij is een bron van hoop
 in alle dorst en duur.
 Wie weet vanwaar Hij komt
 wie wordt zijn licht gewaar?
 Hij opent ons de mond
 en schenkt ons aan elkaar.

3 De Geest die ons bewoont
 verzucht en smeekt naar God
 dat Hij ons in de Zoon
 doet opstaan uit de dood.
 Opdat ons leven nooit
 in weer en wind bezwijkt,
 kom Schepper Geest, voltooi
 wat Gij begonnen zijt.

Paasevangelie

Om te luisteren naar het Paasevangelie gaan we staan, en ontsteken we onze kaarsjes opnieuw aan het licht van de Paaskaars.

Acclamatie: Halleluja (338B)

Paasevangelie: Lucas 24: 1-12

v: ... Lof zij U, Christus, in eeuwigheid

A.: Halleluja (338B)

Slotlied: 'U zij de Glorie' (634)

- 1 U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!
Alle mens'lijk lijden hebt Gij ondergaan
om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!
- 2 Licht moge stralen in de duisternis,
nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,
wil het woord ons geven dat hier vrede sticht:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

Zending en zegen

*Morgenochtend Paasviering om 10.00 uur, voorganger ds.
Jurjen Fennema. Paasontbijt om 9.00 uur in het koor van de
Grote Kerk*